

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.73/2020/88.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. év november hó 9. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.509/2019/62. számú ítéletét Terhelt4 IV. rendű vádlottal szemben annyiban változtatja meg, hogy mellőzi a Bonyhádi Járásbíróság B.13/2014. számú ügyében jogerősen kiszabott 1 (egy) év 4 (négy) hónap szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelését.

Terhelt1 I. rendű vádlott előzetes letartóztatásának befejező időpontja helyesen 2018. év április hó 12. napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottal szemben helybenhagyja.

Terhelt3 III. rendű szabadságvesztés büntetésébe beszámítja a 2021. év szeptember hó 5. napjától 13. napjáig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során felmerült 140.148 (száznegyvenezer-száznegyvennyolc) forint bűnügyi költségből Terhelt1 I. rendű vádlott 51.648 (ötvenegyezer-hatszáznegyvennyolc) forintot, Terhelt3 III. r. vádlott 42.900 (negyvenkettőezer-kilencszáz) forintot, Terhelt4 IV. r. vádlott 45.600 (negyvenötezer-hatszáz) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2020. február 3. napján kihirdetett 31.B.509/2019/62. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontjának I. fordulata szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetében. Ezért őt 4 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rendelkezett arról, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. A bíróság a vádlottal szemben a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2015. szeptember 29. napján jogerős 7.B.XVIII.1489/2014/23. számú ítéletével kiszabott 1 évi – 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés végrehajtását elrendelte.

[2] Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontjának I. fordulata szerint minősülő bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében. Ezért őt – mint visszaesőt – 3 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtön fokozatban rendelte végrehajtani. Rendelkezett arról, hogy a vádlott legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontjának I. fordulata szerint minősülő felbújtóként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében. Ezért őt 4 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a vádlottal szemben a Bonyhádi Járásbíróság 2016. november 24. napján jogerős B .13/2014/137. számú ítéletével kiszabott 1 év 4 hónapi – 2 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés végrehajtását elrendelte.

[4] Terhelt5 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontjának I. fordulata szerint minősülő bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében. Ezért őt 1 év 6 hónapi szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén azt börtön fokozatban kell végrehajtani, valamint hogy a vádlott a szabadságvesztésből utólagos végrehajtás esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[5] Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[6] Az ítélet ellen az ügyész Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak terhére súlyosításért, Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében, Terhelt4 IV. r. vádlott tekintetében a kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás mellett pénzbüntetés kiszabásáért is, Terhelt5 V. r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés tartamának és a próbaidő tartamának felemelése, valamint pénzbüntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést. terhelt1 I. r. vádlott tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

[7] Terhelt1 I. r. vádlott védője a terhelt távollétében enyhítésért, Terhelt3 III. r. vádlott és védője enyhítésért, Terhelt4 IV. r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentett be fellebbezést. Terhelt5 V. r. vádlott és védője tudomásul vette az ítéletet.

[8] Terhelt6 VI. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Törvényszék 2019. június 27. napján 31.B.509/2019/24. számon ítéletet hozott, mely ugyanazon a napon jogerőre emelkedett. A Fővárosi Törvényszék 2019. június 27. napján 31.B.509/2019/25. számon Terhelt2 II. r. vádlottal szemben is ítéletet hozott, ami továbbá Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.198/2019/16. számú végzése folytán 2019. december 11. napján emelkedett jogerőre.

[9] A Központi Nyomozó Főügyészség 1.Nyom.596/2018. szám alatt előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben arra hivatkozott, hogy a törvényszék mindegyik vádlott esetében hiánytalanul tárta fel a bűnösségi körülményeket. Tévedett azonban a büntetés kiszabási körülmények súlyának a megítélésében. Álláspontja szerint a III. r., IV. r. és V. r. vádlottak esetében a súlyosító körülményeket – figyelemmel a bűncselekmény tárgyi súlyára, a kiszabható büntetés nagyságára – nagyobb nyomatékkal kellett volna figyelembe vennie. Ennek következtében Terhelt3 III. r. vádlottal szemben a büntetési tételkeret középértékét meg sem közelítő, illetve Terhelt5 V. r. vádlottal szemben enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott, a törvényi minimumot el sem érő szabadságvesztés büntetés enyhe, azok a büntetési célok elérésére nem alkalmasak, ahogyan ennek következtében a III. r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás, valamint az V. r. vádlott esetében a végrehajtás felfüggesztése próbaidejének tartamát is hosszabb mértékben indokolt meghatározni. Ezen felül arra hivatkozott, hogy Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben a pénzbüntetés törvényi feltételei fennállnak, és mivel a IV. r. és V. r. vádlottak jogtalan haszonszerzési céllal követték el a bűncselekményt, a Btk. 50. §-ának (2) bekezdése szerinti kötelező rendelkezés alapján őket pénzbüntetésre is kell ítélni.

[10] Az I. r. vádlott védője írásban előterjesztette fellebbezése indokolását. Ebben kifogásolta, hogy az I. r. vádlott, aki bűnösségre is kiterjedő, feltáró jellegű, a nyomozati eljárás kezdetén tett beismerő vallomása, mint enyhítő körülmény ellenére ugyanolyan súlyos büntetést kapott, mint a IV. r. vádlott, aki mindvégig tagadta a bűnösségét. Emellett a IV. r. vádlott felbujtói minősége súlyosító körülményként megállapításra került, de ezen körülmény

az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés tartamában nem mutatkozott meg, holott az I. r. vádlottat az elkövetési tervbe utólag vonták be, a tényfeltáró vallomásával pedig jelentősen hozzájárult a nyomozás sikeréhez. Aránytalannak tartotta az I. r. vádlott büntetését Terhelt5 V. r. vádlott büntetéséhez képest is, tekintettel arra, hogy az V. r. vádlott csupán a nyomozás befejezését követően, a vádemelés után, a bírósági tárgyaláson tett beismerő vallomást, amely álláspontja szerint súlytalan az I. r. vádlott nyomozati szakban tett bűnösséget beismerő és tényfeltáró vallomásához képest. A fentiekre tekintettel a IV. r. és V. r. vádlottakra kiszabott büntetéseket a terhükre rótt cselekménnyel arányosnak tartotta, azonban az I. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát aránytalanul súlyosnak vélte. Nyomatékosította, hogy az I. r. vádlott más személy ötletei, útmutatása mellett cselekedett, a bűncselekmény kitalálásában, részleteinek kidolgozásában nem vett részt és abba beavatva sem lett, a cselekmény előkészítésébe a már kész terv megszületése után került bevonásra alkalomszerűen, az ahhoz szükséges eszközt (telefon és SIM kártya) is más biztosította a számára. Utalt arra is, hogy bár az I. r. vádlott nem tekinthető az 56/2007. BK. vélemény III. pontjának 7. alpontja szerinti klasszikus alkalomszerű elkövetőnek, azonban álláspontja szerint jelentősége van annak, hogy a cselekményt más személy felbujtására követte el. Hivatkozott továbbá arra is, hogy míg a többszörösen büntetett előéletű IV. r. vádlott az előző bűncselekményeit 1-3 év gyakorisággal követte el, ezzel szemben az I. r. vádlott életmódja nem mutat ilyen elkövetési gyakoriságot, mivel az I. r. vádlott 1998. február 14. napján követett el először bűncselekményt, majd a következő bűncselekmény elkövetésére 2012. június 11. napján, több mint 14 év, a jelen ügy tárgyát képező cselekmény elkövetésére pedig 5 év elteltével került sor. Mindezek alapján kérte az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését.

[11] A III. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését megalapozatlannak tartotta. Hivatkozott arra, hogy a III. r. vádlott nem vitásan visszaesőnek minősül, azonban legkorábbi elítéléseire több mint 15 évvel ezelőtt, a visszaesői minősítést megalapozó elítélésére – 2009. december 7-i és 2010. április 2-i elkövetést követően – pedig 2011-ben került sor. Felhívta a figyelmet arra, hogy az elítélései között két olyan elítélés is szerepel, mely alapján a vádlottat az eljáró bíróság végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte és egyik esetben sem került sor a végrehajtás későbbi elrendelésére. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság csaknem hiánytalanul értékelte a vádlott javára megállapított enyhítő körülményeket, azonban azt a körülményt, hogy a vádlott bűnsegéd volt, nem vette kellő súllyal figyelembe. Mindezekre és az ítélet belső arányosságára is figyelemmel álláspontja szerint a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyek gyakorlásától eltiltás mértékének enyhítése indokolt.

[12] A IV. r. vádlott védője is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben fenntartotta az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a büntetés enyhítésére irányuló jogorvoslati nyilatkozatát. Az elsődleges indítványával kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a tényállásban írtakat a IV. r. vádlott az eljárás során mindvégig tagadta és csupán azt nem vitatta, hogy ismeri terhelt1ot a testvérén, Terhelt6on keresztül. Ezen túlmenően csak azt ismerte el, hogy találkozott vele a egyéb2nál, illetve máshol is, amikor Budapestre utaztak. Álláspontja szerint a tényállásban írtak alátámasztására a vádlott tagadásával szemben semmilyen meggyőző bizonyíték nem áll rendelkezésre. Ezen túlmenően kifogásolta, hogy a bíróság nem adott helyt a IV. r. vádlott azon bizonyítási indítványának, amely a MOL

megkeresésére irányult annak tisztázása érdekében, hogy Terhelt6 találkozott-e a vádbeli napon a egyéb2 mellett lévő benzinkútnál egyéb3os üzletkötővel. A kifejtettek alapján indítványozta a IV. vádlott – bizonyítottság hiányában történő – felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.561/2019/11. számú átiratában az ügyészi fellebbezést valamennyi vádlott tekintetében fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, abszolút hatályú eljárási szabálysértést nem vétett. Az általa megállapított tényállás megalapozott, az irányadó a másodfokú eljárásban is. A törvényszéknek a vádlottak bűnösségére levont következtetése okszerű, a cselekmények jogi minősítése is törvényes valamennyi vádlott esetében. Mindezek alapján a felmentésre irányuló fellebbezések nem vezethetnek eredményre. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor irányadó körülményeket teljes körűen számba vette, azonban a III. r., IV. r. és V. r. vádlottak esetében azokat nem értékelte megfelelően a vádlottak terhére. E körben hivatkozott arra, hogy a többszörösen büntetett előéletű, visszaesőnek minősülő III. r. és a többszörösen büntetett IV. r. vádlottakkal szemben a középértéket meg sem közelítő mértékű szabadságvesztés büntetés teljes mértékben súlytalan, a büntetési célok elérésére alkalmatlan, különös tekintettel arra is, hogy a III. r. vádlott letartóztatás tartama alatt követte el a terhére rótt bűncselekményt. Ezen túlmenően az V. r. vádlott büntetőeljárás hatálya alatt állt az elkövetéskor, míg a IV. r. vádlott büntetőeljárás és felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a terhére rótt bűncselekményt. Álláspontja szerint a vádlottakkal szemben a társadalomra veszélyességük magas fokára tekintettel – mivel a korábbi büntetések nem érték el a céljukat – a kiszabott büntetések felemelése indokolt. Hangsúlyozta továbbá, hogy az V. r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazása szintén nem indokolt a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésre tekintettel. Kifogásolta, hogy a törvényszék a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem szabott ki a IV. r. és V. r. vádlottakkal szemben a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján pénzbüntetést. Álláspontja szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések törvényesek. A fentiek alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 606. §-a alapján az elsőfokú ítéletet III. r., IV. r., és V. r. vádlott tekintetében változtassa meg, Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének és a közügyektől eltiltásának tartamát emelje fel, egyben ítélje pénzbüntetésre is, az V. r. vádlott szabadságvesztésének és a próbaidő tartamát emelje fel, valamint V. r. vádlottat ítélje pénzbüntetésre is. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[14] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú eljárás az ismeretlen helyen tartózkodó Terhelt1 I. r. vádlott távollétében zajlott, azonban a felkutatására tett intézkedések a másodfokú bírósági eljárásban eredményre vezettek, ezért a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Be. 752. § (1) bekezdése alapján tárgyalást tűzött ki.

[15] Ezen fellebbviteli bíróság elutasította az I. r. vádlottnak a tárgyalás megkezdését követően előterjesztett halasztásra és irattanulmányozás engedélyezésére vonatkozó indítványát, tekintettel arra, hogy egyrészt a nyomozati iratok 5. kötetének 55. oldalától kezdődő, az I. r. vádlott folytatólagos gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv tanúsága szerint kapott iratokat a kihallgatását követően, másrészt a kézbesítési ív tanúsága szerint az I. r. vádlott a tárgyalásra szóló idézést 2021. szeptember 29-én átvette. Az iratok

tanulmányozása iránti kérelem előterjesztésére és az iratok tanulmányozására a tárgyalásig kellő idő állt rendelkezésére, azzal azonban nem élt, így az előterjesztett indítvány nyilvánvalóan az eljárás elhúzására irányult. Ezen túlmenően a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy Terhelt4 IV. r. vádlottnak arra való hivatkozása, miszerint nem ismeri a büntetőeljárás iratait, szintén alaptalan, hiszen a nyomozati iratok 5. kötetének 477. oldalán kezdődő folytatólagos gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyvben ő maga nyilatkozott úgy a védőjével együtt, hogy iratismertetésen nem kívánnak részt venni, és papíralapon kértek (és kaptak) egy példányt a nyomozati iratokból.

[16] A fellebbviteli bíróság a másodfokú nyilvános tárgyaláson ismertette az I. r. vádlott távollétében tartott tárgyalás anyagának lényegét, ezen belül kiemelten az I. r. vádlott indítványára a saját nyomozás során tett vallomását túl Terhelt2 volt II. r. vádlott nyomozás során tett gyanúsított, és az előkészítő ülésen tett vádlotti, valamint Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak nyomozás során tett gyanúsított vallomásait.

[17] Ezekkel kapcsolatosan az I. r. vádlott észrevételi jogával nem élt, a III. r. és a IV. r. vádlott azonban igen. Ezek ismeretében az I. r. vádlott – egyebekben a nyomozati vallomásától eltérő – vallomást tett. Eszerint a nyomozás során félrevezette az őt kihallgató ügyészt, ugyanis az általa becenévként emlegetett személy a nyomozati vallomásával ellentétben nem Terhelt4 IV. r. vádlott, hanem Terhelt6 volt. Ekként Terhelt6 volt az, aki a kezébe adta a telefont és kioktatta, hogy mit kell mondania, mit kell tennie. Tehát ő bujtotta fel őt, nem pedig a IV. r. vádlott, akinek csupán annyi volt a szerepe, hogy együtt mentek volna bulizni. Egyebekben a IV. r. vádlott erre az új vallomásra tekintettel kérte „azonnali felmentését”.

[18] A fellebbviteli bíróság továbbá elutasította Terhelt4 IV. r. vádlottnak a MOL megkeresésére irányuló bizonyítási indítványát, mint szükségtelent, illetve mert az az eljárás további elhúzódását eredményezte volna anélkül, hogy abból bármilyen releváns, az ügy érdemét befolyásoló bizonyíték származott volna.

[19] A másodfokú tárgyaláson az ügyész a fellebbezését az írásbeli kiegészítéssel fenntartotta, az ott írtakat megismételte. Álláspontja szerint az I. r. vádlott másodfokú tárgyaláson tett vallomása semmit nem változtat azon, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, a nyomozati szakban tett vallomását kell elfogadni, mivel az áll összhangban a többi bizonyítékkal. A III. r., IV. r. és V. r. vádlott vonatkozásában a büntetés kiszabása körében tett indítványát fenntartotta, azt megismételte.

[20] Az I. r. vádlott védője a másodfokú tárgyaláson szintén fenntartotta a korábbi perbeszédében és az írásban előadottakat, az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[21] A III. r. vádlott védője az írásban benyújtott fellebbezésében írtakat maradéktalanul fenntartotta és az ügyész súlyosításra irányuló indítványának elutasítását kérte, tekintettel arra, hogy a III. r. vádlott csupán bűnsegédi magatartást valósított meg, a szerepe rendkívül csekély volt, ami nyomatékos enyhítő körülmény.

[22] A IV. r. vádlott védője ismertette az írásbeli fellebbezés indokolását, az abban írt két irányú fellebbezést fenntartotta. Elsődlegesen a IV. r. vádlott felmentését indítványozta, bizonyítottság hiányában, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[23] Az V. r. vádlott védője észrevételében az ítélet helybenhagyását, a súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítását kérte. Hivatkozott az elsőfokú ítélet meghozataláig, illetve a másodfokú eljárás során bekövetkezett időmúlásra. Hivatkozott arra, hogy az V. r. vádlott a becsatolt munkaszerződés szerint rendezett életet él, házas, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, akik közül az egyik tartós betegségben szenved. A nettó jövedelme 150.000 forint, a családját ebből az összegből kell eltartania, vagyonnal nem rendelkezik, így a pénzbüntetés kiszabásának a Btk. 50. § (2) bekezdésében írt törvényi feltételei nem állnak fenn.

[24] Terhelt1 I. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Arra hivatkozott, hogy őt kényszerítették, illetve a börtönben azért nem változtatott a nyomozás során tett vallomásán, mert a vádlott által nem ismert személyek ezt megtiltották neki.

[25] Terhelt3 III. r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy tudomása szerint nem követett el bűncselekményt, ha mégis történt bűncselekmény, akkor az a tudta nélkül volt. Ezért a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[26] Terhelt4 IV. r. vádlott az utolsó szó jogán a felmentését kérte, illetve csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

[27] Terhelt5 V. r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását fejezte ki.

[28] A védelmi fellebbezések tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körűen bírálta felül valamennyi vádlott vonatkozásában.

[29] A IV. r. vádlottnak és védőjének a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése nem alapos.

[30] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során az eljárási szabályokat betartotta, eljárási szabálysértésre, ezen belül abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésre a jogosultak sem hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság az előkészítő üléseket minden vádlott tekintetében a Be. 499. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával folytatta le. A vádlottak felé intézett figyelmeztetések mindenben megfeleltek a törvényi előírásoknak.

[31] A másodfokú bíróság – mivel jelen másodfokú eljárásban Terhelt6 és Terhelt2 már nem érintettek – csupán a teljesség kedvéért rögzíti, hogy a törvényszék az eljárási szabályok betartásával járt el akkor is, amikor a 2019. június 27. napján tartott előkészítő ülésen Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában az eljárást elkülönítette, mivel a VI. r. vádlott és a Központi Nyomozó Főügyészség közötti egyezséget jóváhagyta, mert annak a Be. 733. §-ban írt feltételei fennálltak. A VI. r. vádlott vonatkozásában ugyanezen a napon ítéletet hozott, az ítélet a kihirdetését követően nyomban jogerőre emelkedett. Egyebekben helyesen járt el akkor is, amikor a 2019. június 27. napján tartott előkészítő ülésen a Be. 504. § (1) bekezdése alapján – mivel Terhelt2 II. r. vádlott a bűnösségét beismerte és a beismeréssel érintett részben a tárgyaláshoz való jogáról lemondott – az eljárás ügyiratai, valamint a vádlott kihallgatása alapján vizsgálta meg, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadja-e. A II. r. vádlott beismerő vallomását és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Helyesen járt el a törvényszék, amikor a II. r. vádlott vonatkozásában is elkülönítette az eljárást, majd Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében ugyanezen a napon ítéletet hozott, amely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5. Bf.198/2019/16. számú végzése folytán 2019. december 11. napján jogerőre is emelkedett.

[32] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a 2019. június 27. napján tartott előkészítő ülésen nem fogadta el Terhelt5 V. r. vádlott tárgyalásról való lemondó nyilatkozatát, mivel emellett a bűnösségét nem a váddal egyezően ismerte be.

[33] A törvényszék a tárgyalása során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, számba vett valamennyi, az ügy szempontjából releváns bizonyítékot, azokat megvizsgálta és megfelelően értékelte. Bizonyíték értékelő tevékenységéről az ítélet 7. oldalától a 9. oldal hatodik bekezdéséig a szükséges mértékben adott számot, indokolási kötelezettségének eleget tett. A vádlottak közül Terhelt4 IV. r. vádlott tagadta egyedül a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, ezzel együtt a bűnösségét is, míg a többi vádlott a bűnösségére is kiterjedő feltáró jellegű beismerő vallomást tett az elsőfokú eljárás során az I. r. vádlott kivételével, mivel ő az elsőfokú eljárás során ismeretlen helyen tartózkodott, az elsőfokú eljárást a bíróság a távollétében folytatta le.

[34] Az elsőfokú bíróság ésszerű és logikus magyarázatát adta annak, hogy a IV. r. vádlott tagadását milyen más bizonyítékok cáfolják, így a vádlott társak vallomásai, amelyeket más bizonyítékok – úgy mint a híváslisták elemzése, valamint Terhelt6 egyezséggel jóváhagyott beismerő vallomása, valamint a tanúkihallgatása is – alátámasztanak. A másodfokú bíróság

nem fogadta el a másodfokú eljárás során előkerült I. r. vádlott másodfokú tárgyaláson tett, a nyomozás során tett teljes körű és többek között IV.r. vádlottat is terhelő beismerő vallomásával részben ellentétes, a IV. r. vádlottat mentő vallomását, mert egyrészt azt egyéb bizonyíték nem támasztja alá, másrészt a vallomása megváltoztatásának elfogadható indokát nem adta. A IV. r. vádlottat mentő vallomását a IV. r. vádlottnak a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozatának ismeretében tette, ami a fentiek tükrében annak valóságtartalmát erősen megkérdőjelezi.

[35] Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékokkal összhangban az ítélet 5. oldal 5. bekezdésétől a 6. oldal végéig rögzítette.

[36] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mindenben mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a felülbírálata alapjául elfogadta, mert hiánytalanul tartalmazza azokat a tényeket, amelyek a cselekmény tényállásszerűségének megállapításához és helyes jogi minősítéséhez nélkülözhetetlenek.

[37] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A IV. r. vádlott és védője a fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, így a bizonyítékok újraértékelésére, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a IV. r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[38] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést az I. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak bűnösségére és a vádlottak terhére rótt cselekmények minősítése is törvényes.

[39] A vádlottakkal szemben kiszabott büntetések enyhítésére előterjesztett vádlotti és védői, de a büntetések súlyosítása érdekében előterjesztett ügyészi fellebbezés sem megalapozott.

[40] A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú bíróság ítéletében csaknem hiánytalanul sorolta fel és súlyuknak megfelelően értékelte minden vádlott tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Ekként Terhelt1 I. r. vádlott terhére súlyosító körülményként értékelte a büntetett előéletét, ezen belül azt, hogy cselekményét felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, Terhelt3 III. r. vádlott terhére értékelte a visszaesést megalapozó büntetettségen túli elítéltségét, Terhelt4 IV. r. vádlott terhére értékelte a többszörösen büntetett előéletét, valamint azt, hogy cselekményét próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés hatálya

alatt követte el. A IV. r. vádlott terhére értékelte továbbá, hogy cselekményét felbujtóként valósította meg. Nem tévedett akkor sem, amikor valamennyi vádlott esetében súlyosító körülményként értékelte, hogy cselekményüket az igazságszolgáltatással összefüggésben, ügyésszel vagy bíróval kapcsolatosan követték el, ami az igazságszolgáltatásba vetett bizalmat jelentősen rombolja, a cselekmény társadalomra veszélyességének a fokát emeli. Az ítéltábla álláspontja szerint Terhelt5 V. r. vádlott terhére kell értékelni azt is, hogy a jelen ügy tárgyát képező cselekményt büntetőeljárás hatálya alatt követte el, ugyanis a bűnügyi nyilvántartás adatai szerint a BRFK VI. kerületi Rendőrkapitánysága 2017. március 10. napján közölt vele szemben megalapozott gyanút a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó csalás büntette miatt, a büntetőügy iktatószáma 1141/2017. BÜ volt.

[41] Helyesen járt el a törvényszék, amikor az I. r. vádlott esetében enyhítő körülményként értékelte a nyomozás során tett, bűnösségre is kiterjedő, feltáró jellegű beismerő vallomást, Terhelt5 V. r. vádlott esetében a megbánással is párosuló, teljes körű, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást és kiskorú gyermekes családi állapotát. Nem tévedett akkor sem, amikor Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak javára értékelte, hogy cselekményüket bűnsegédként követték el. Valamennyi vádlott javára enyhítő körülményként kellett értékelni az időmúlást is, ami annak ellenére tetemes, hogy a vádlottakat tetten érték.

[42] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ilyen bűnösségi körülmények között mind a négy, fellebbezéssel érintett vádlottat a cselekménye és személyisége társadalomra veszélyességéhez igazodó tartamú szabadságvesztésre ítélte, a kiszabott büntetések szükségesek, egyben elégségesek is a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez, azok az ítélet belső arányosságát sem sértik. Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlásra tekintettel sem indokolt a III. r., IV. r., vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések és a közügyektől eltiltás tartamának emelése, illetőleg V. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés tartamának, illetőleg a felfüggesztés próbaideje tartamának súlyosítása. Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy mivel a cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt, feltáró jellegű beismerő vallomást tett, valamint bűnsegédként csekély szerepe volt a cselekmény elkövetésében, vele szemben indokolt a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés c) pontja alapján enyhítő szakasz alkalmazása. Ezen az ítéltábla szerint az sem változtat, hogy a kiegészített bűnösségi körülmények alapján az V. r. vádlott büntetőeljárás hatálya alatt állt.

[43] Nem látott törvényi lehetőséget az ítéltábla a IV. r. és V. r. vádlottal szemben a Btk. 50. § (2) bekezdése szerinti pénzbüntetés kiszabására.

[44] A Btk. 50. § (2) bekezdése alapján akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni.

[45] Megalapozottan foglalt állást a törvényszék, amikor úgy ítélte meg, hogy a két vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabhatóságának törvényi feltételei nem állnak fenn, figyelemmel arra, hogy a IV. r. vádlott huzamosabb ideje büntetés-végrehajtási intézetben van, így jövedelemmel nem rendelkezik, vagyoni helyzete pedig nem ismert. Terhelt5 V. r. vádlott pedig két kiskorú – köztük egy tartósan beteg – gyermek eltartásáról gondoskodik, a csatolt munkaszerződés alapján havi nettó 150.000 forint jövedelemmel rendelkezik, amely jövedelem szintén nem eredményez olyan anyagi helyzetet, amely a pénzbüntetés kiszabását lehetővé tenné, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalakor a vádlott felesége még GYES-en volt.

[46] A Fővárosi Ítéltábla Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában mellőzte a Bonyhádi Járásbíróság 2016. november 24. napján jogerős B.13/2014/137. számú ítéletével kiszabott 1 év 4 hónap – 2 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést, figyelemmel arra, hogy a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján a 2 év (pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatása okán meghosszabbított) próbaidő 2019. március 4. napján már lejárt.

[47] Az ítéltábla az iratok alapján pontosította Terhelt1 I. r. vádlott előzetes letartóztatásának befejező időpontját.

[48] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 31.B.509/2019/62. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig – helyes indokai alapján – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[49] A fellebbviteli bíróság a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte a vádlott által a másodfokú eljárás során 2021. szeptember 5. napjától szeptember hó 13. napjáig letartóztatásban töltött időt, amikor is más ügyben jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetést vettek fogamatba vele szemben.

[50] A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről az ítéltábla az I. r., III. r. és IV. r. vádlott vonatkozásában Be. 613. § (1) bekezdése értelmében, a Be. 574. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2021. év november hó 9. napján

Dr. Rédei Géza
Henriette

Dr. Vincze Piroska

Dr. Belovai

a tanács elnöke
bíró

előadó
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2020. február 3. napján kihirdetett 31.B.509/2019/62. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.73/2020/88. számú ítéletével – az abban írt változtatással – 2021. november 9. napján jogerőre emelkedett és Terhelt5 V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2021. év november hó 9. napján

Dr. Rédei Géza

a tanács elnöke